

การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจของญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน*

ยุวดี รอดจากภัย†

รัชนี สารเสริญ‡

วรรณรัตน์ ลาวงศ‡

บทคัดย่อ :

การวิจัยชุดนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจแก่ญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ที่ป่วยเรื้อรังที่บ้านในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ตามรูปแบบดำเนินการที่กำหนดขึ้นโดยกิบสัน. กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยญาติผู้ดูแล จำนวน ๔๕ คน ซึ่งเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นรายบุคคลเพื่อเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และแบบกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับโรค และทำการฝึกทักษะในการดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา และ paired t-test.

หลังสิ้นสุดการดำเนินกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจของญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังแล้วพบว่าผู้ดูแล มีการรับรู้พลังอำนาจ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าพี น้อยกว่า 0.001). ผลการวิจัยครั้งนี้จึงแสดงว่า การเสริมสร้างพลังอำนาจตามรูปแบบของกิบสัน ส่งผลดีต่อพฤติกรรมและสมรรถนะของญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง จึงสมควรนำรูปแบบการเสริมสร้างพลังอำนาจตามแนวคิดของกิบสันไปขยายกิจกรรมให้กว้างขวางต่อไป.

คำสำคัญ :

โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจ, ผู้ดูแล, ผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง

ความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างรวดเร็วในโลกปัจจุบัน. สังคมไทยเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรม มาเป็นสังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น. โรคและปัญหาทางสุขภาพเพิ่มมากขึ้น และเปลี่ยนไปจากเดิม มีโรคเรื้อรังมากขึ้น ซึ่งจะมีความสำคัญในระบบการสาธารณสุขทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยเฉพาะในผู้ใหญ่ที่ปกติเป็นวัยที่แข็งแรง แต่เมื่อเจ็บป่วย

เรื้อรังช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ย่อมก่อปัญหาทั้งต่อร่างกาย จิตใจ และหน้าที่การงานรวมถึงสังคมโดยรวม.

ญาติที่ต้องดูแลผู้ป่วยที่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญรับภาระในทุกๆ ด้าน. ในปัจจุบันผู้ป่วยเรื้อรังต่างๆ จะมีชีวิตยืนยาวขึ้น เนื่องจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านการแพทย์ เป็นผลให้ผู้ป่วยและผู้ดูแลต้องเผชิญกับการดำเนินชีวิตแบบใหม่ ต้องประสบปัญหา และความยุ่งยากต่างๆ ด้านการปฏิบัติ ซึ่งก่อผลกระทบทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม. ผู้ดูแลไม่เพียงต้องดูแลผู้ป่วย เนื่องจากต้องดูแลภาระประจำวัน เช่น ความสะอาดของร่างกายและเลือดผ้า, อาหารและยา, ดูแลการ

*ได้รับการสนับสนุนทุนที่วิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ภาควิชาสุขศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
†คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

หายใจ และการเคลื่อนไหวของร่างกาย, การป้องกันภาวะแทรกซ้อนต่างๆ, การพาไปพบแพทย์ตามนัด และดูแลสิ่งแวดล้อมให้สะอาด และปลอดภัย. การดูแลด้านจิตสังคม ประกอบด้วยการยอมรับ และเข้าใจอารมณ์ของผู้ป่วย ตลอดจนการส่งเสริมความมั่นใจ ให้กำลังใจผู้ป่วย และทำให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมกับครอบครัว^๒.

มีผลการศึกษาวิจัย^๓ แสดงว่าผู้ดูแลมักเกิดภาวะเครียด, เหนื่อยล้า พักผ่อนไม่เพียงพอ มีอาการเจ็บป่วยทางจิต วิตกกังวล รู้สึกผิด ซึ่งส่งผลร้ายต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน.

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับสังคมมีแนวโน้มที่จะมุ่งไปที่การช่วยเหลือตนเองเพิ่มขึ้น ประชาชนจะเริ่มมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในเรื่องที่จะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองมากขึ้น การหารูปแบบในการทำให้ผู้ดูแลได้รับหนังสือพัฒนาจิตใจ และศักยภาพของตน ในการดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง ย่อมจะทำให้ผู้ดูแลระหนักรู้สึกว่าตัวเองเป็นผู้ดูแล แต่ก็ต้องมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ และรู้สึกภูมิใจในความมีคุณค่าของตนเอง. ในบริบทนี้ รูปแบบการเสริมสร้างพัฒนาจิตใจ ที่กับสัน น่าจะเป็นวิธีสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน ค้นพบและยอมรับสถานการณ์จริงที่เป็นอยู่ สะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณในสถานการณ์นั้น ตัดสินใจเลือกวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมด้วยตนเอง และคงไว้ซึ้งการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ^๔. จากฐานข้อมูลสถิติการตายด้วยโรคเรื้อรัง ของสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข พบว่าจังหวัดชลบุรี ใน พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๕๕ มีอัตราตายด้วยโรคหลอดเลือดสมองเพิ่มขึ้นทุกปีเป็นลำดับดังนี้: ร้อยละ ๘.๙๙, ๑๖.๑๙, ๑๙.๔๔, ๒๒.๗๗ และ ๒๕.๗๗ และมีอัตราตายด้วยโรคหัวใจขาดเลือดเพิ่มขึ้นดังนี้ ร้อยละ ๔.๐๓, ๘.๑๔, ๑๑.๔๑, ๑๕.๐๗ และ ๒๑.๐๕ และมีอัตราตายด้วยโรคความดันโลหิตสูงเพิ่มขึ้นดังนี้: ร้อยละ ๑๕.๐๒, ๒๕.๙๙, ๒๙.๗๗, ๓๓.๙๙ และ ๓๕.๙๐. ในอำเภอศรีราชา ซึ่งเป็นอำเภอที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดในจังหวัดชลบุรี และเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออก คนส่วนใหญ่ในอำเภอศรีราชา มีวิถีชีวิตแบบคนเมือง มากกว่า วิถีชีวิตแบบคนชนบท ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้านพบว่า มีผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้านที่ป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูง, เบาหวาน, อัมพาต,

และแขนขาพิการเนื่องจากอุบัติเหตุ และความพิการแต่กำเนิด.

คงจะมีความต้องการที่จะพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างพัฒนาจิตใจผู้ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน เพื่อให้ญาติที่ดูแลผู้ป่วยสามารถปฏิบัติภาระดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพ.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างพัฒนาจิตใจแก่ญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน.

๒. เพื่อประเมินประสิทธิภาพจากการเสริมสร้างพัฒนาจิตใจแก่ผู้ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน.

๓. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานการเสริมสร้างพัฒนาจิตใจแก่ญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน.

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

๑. โปรแกรมการเสริมสร้างพัฒนาจิตใจแก่ญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน.

๒. พฤติกรรมการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วย.

๓. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง.

๔. การรับรู้พัฒนาจิตใจ.

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ปฎิบัติในครอบครัวในเขตอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๔๗ – เดือนมีนาคม ๒๕๕๘.

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในกลุ่มประชากรวิจัย ๔๕ คน ที่เป็นญาติผู้ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังในอำเภอศรีราชา.

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย มีดังต่อไปนี้

- การเตรียมการก่อนดำเนินการวิจัย
- การดำเนินการวิจัย ๒ ระยะคือ
 - ระยะที่ ๑ ทำการสัมภาษณ์ผู้ดูแลผู้ป่วยที่บ้าน และสังเกตการณ์ดูแลร่วมกับการประเมินภาวะสุขภาพผู้ป่วย.

ระยะที่ ๒ การเสริมสร้างพลังอำนาจจากญาติผู้ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน

การเก็บข้อมูล โดยใช้

- แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน
- แบบวัดการรับรู้พลังอำนาจจากญาติผู้ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง
- แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของญาติผู้ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง
- แบบวัดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของญาติผู้ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง
- แบบวัดพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยติดเชื้อ. ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ พวงทอง เพชรโภนี^๗ ที่ศึกษารูปแบบสร้างพลังความสามารถในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ตามแนวคิดของกิบสัน มีผลทำให้ความรู้ และความสามารถในการดูแลผู้ป่วย ความ เชื่อในความสามารถ ตนเอง และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของญาติที่ดูแลผู้ป่วยเพิ่มขึ้น.

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ Paired t-test

ผลการวิจัย

๑. โปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจจากญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน ประกอบขึ้นด้วย ผลจากการประเมินความต้องการของญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังที่บ้าน, ผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง, กระบวนการการเสริมสร้างพลังอำนาจ และการประเมินผลการดำเนินงาน

๒. ประสิทธิผลของโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจจากญาติผู้ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง

๓. การเปรียบเทียบการรับรู้พลังอำนาจจากญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง, ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง, และพฤติกรรมการดูแลของญาติที่ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง ระหว่างก่อนการทดลอง กับหลังการทดลอง พบร่วมตัวเชิง; มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าพี น้อยกว่า ๐.๐๐๑).

๔. พนักงานอุปสรรคในพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจจากญาติที่ดูแลผู้ป่วยดังนี้ คือ เจ้าหน้าที่สารสนเทศที่สถานีอนามัยไม่มีเวลาในการเยี่ยมผู้ป่วยที่บ้าน, ญาติที่ดูแลผู้ป่วยบางคนมีฐานะยากจน, บ้านผู้ป่วยบางบ้านอยู่ห่างจากสถานีอนามัย, ผู้ป่วยบางรายเสียชีวิตก่อนจบงานการพัฒนารูปแบบ.

วิจารณ์

กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจจากญาติที่ดูแลผู้ป่วยตามแนวคิดของกิบสัน ชั่งมี ๕ ขั้นตอน คือ การค้นพบสถานการณ์จริง, การสะท้อนความคิดอย่างมีวิจารณญาณ, การตัดสินใจเลือกวิธีปฏิบัติที่เหมาะสม และการคงไว้ซึ่งการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ^๘. ใน การวิจัยครั้งนี้ได้ให้ญาติที่ดูแลผู้ป่วยมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน จึงทำให้ผู้ดูแลรู้สึกว่าตนเป็นที่ยอมรับในความคิดเห็น สามารถควบคุมหรือจัดการกับปัญหาได้ มีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และมีการรับรู้พลังอำนาจในตนเองที่ดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้ญาติที่ดูแลผู้ป่วยมีพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยดีขึ้น. ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ พวงทอง เพชรโภนี^๗ ที่ศึกษารูปแบบสร้างพลังความสามารถในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ตามแนวคิดของกิบสัน มีผลทำให้ความรู้ และความสามารถในการดูแลผู้ป่วย ความ เชื่อในความสามารถ ตนเอง และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของญาติที่ดูแลผู้ป่วยเพิ่มขึ้น.

นอกจากนี้ยังได้มีการอบรมให้ข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับการดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่จะพัฒนาความรู้และเพิ่มพลังอำนาจจากญาติที่ดูแลผู้ป่วย ทำให้ผู้ดูแลเกิดความมั่นใจในการดูแลผู้ป่วยเรื้อรัง ประกอบกับมีการอภิปรายปัญหากับญาติผู้ดูแลทำให้ผู้ดูแลรู้สึกมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ผู้ดูแลจึงมีความรู้สึกว่าตนสามารถควบคุมหรือจัดการกับปัญหาได้ รวมทั้งมีการให้แรงเสริมทางบวกเมื่อญาติผู้ดูแลหาวิธีการแก้ไข และตัดสินใจเลือกการแก้ไข ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ทำให้ญาติผู้ดูแลเกิดแรงจูงใจ และมีกำลังใจ. ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีรัตน์ คุ้มสิน^๙ ที่ทำการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบสร้างพลังอำนาจต่อความสามารถสามารถต่อการรับรู้พลังอำนาจ และระดับความเครียดของผู้ดูแลผู้สูงอายุโรคหลอดเลือดสมอง พบร่วม ผู้ดูแลผู้สูงอายุโรคหลอดเลือดสมอง ที่ใช้รูปแบบการเสริมสร้างพลังอำนาจ แล้วมีการรับรู้พลังอำนาจดีขึ้น.

การให้โอกาสญาติที่ดูแลผู้ป่วยร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมปฏิบัติการดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง รวมถึงการที่ญาติผู้ดูแลผู้ป่วยสามารถดูแลญาติตนเองได้ ทำให้มีความรู้สึก

คุณค่าในตนของเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิตยา เพ็ญศิรินภา^๙ ที่ทำการศึกษาการสร้างพลังในโครงการป้องกันการสูบบุหรี่ในผู้นำนักเรียนจำนวน ๔๘ คน และสอดคล้องกับการวิจัยของ อภิวรรณ หวานทอง^๗ ที่ศึกษาความรู้สึกมีคุณค่าในตนของมารดาที่ติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งเป็นผู้ที่ต้องเสียดูบุตรราย ๖-๑๒ เดือน พบว่า ความรู้สึกมีคุณค่าในตนของมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต หลังการทดลองพฤติกรรมการดูแลของญาติผู้ดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรังดีกว่าก่อนการทดลอง โดยมีพฤติกรรมการให้กำลังใจ และความหวังการแก้ไขปัญหาโดยใช้เหตุผล การซึ้งแน่ให้ข้อมูล การช่วยให้เกิดความเข้าใจในผู้ป่วย การให้ความเมตตา การจัดการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม การตอบสนองความต้องการที่จำเป็น แต่ละด้านเพิ่มขึ้น.

การประยุกต์ตามแนวคิดการเสริมสร้างพลังอำนาจของกินบัน โดยดำเนินการสร้างสัมพันธภาพกับญาติที่ดูแลผู้ป่วย ทำให้มีความไว้วางใจ ยอมเปิดเผยข้อมูลและปัญหาในการดูแล จึงสามารถให้ความช่วยเหลือได้ตรงกับความต้องการของผู้ดูแล ให้ความรู้ในส่วนที่ผู้ดูแลขาด เพื่อผู้ดูแลใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจปฏิบัติการแก้ปัญหา ร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาตามสาเหตุ และเลือกวิธีปฏิบัติทำให้ผู้ดูแลรู้สึกภาคภูมิใจที่มีส่วนร่วมและพัฒนาตนเองในการแก้ปัญหา; มีการแจกคู่มือการดูแลผู้ใหญ่ป่วยเรื้อรัง ให้ผู้ดูแลนำไปปฏิบัติ และร่วมกันประเมินผล และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ยังปฏิบัติไม่ถูกต้อง. ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของจรรักษ์ อุตราษัชติกิจ^๘ ที่ศึกษาระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจในมารดาที่ดูแลบุตรป่วยเรื้อรัง.

อุปสรรคในการดำเนินงานตามรูปแบบการเสริมสร้างพลังอำนาจของญาติที่ดูแลผู้ป่วยเรื้อรังที่บ้านที่เป็นปัญหา

พบในการวิจัย ได้มีการแก้ไขไปเรียบร้อยแล้ว นอกจากร่างประเด็นปัญหา เช่น ญาติที่ดูแลผู้ป่วยมีฐานะยากจน ก็ยังคงเป็นประเด็นที่จะต้องหาแนวทางช่วยเหลือในระยะยาวต่อไป.

เอกสารอ้างอิง

๑. สุดศิริ หิรัญชุมนะ. การพัฒนารูปแบบการดูแลสุขภาพที่บ้านของผู้ดูแลผู้ป่วยโคร หลอดเลือดสมอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล; ๒๕๔๑.
๒. สมฤทธิ์ สิทธิอมคง. ความเครียด การเผชิญปัญหาและคุณภาพชีวิตของญาติผู้ดูแล ผู้สูงอายุที่เจ็บป่วยต้องพึ่งพา. ปริญญาโท สาขาวิชาการพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล; ๒๕๔๑.
๓. Gibson CH. A study of empowerment in mothers of chronically ill children. Unpublished doctoral dissertation, Boston Collage, Boston; 1993.
๔. พวงทอง เพชรโภน. ประสิทธิผลของโปรแกรมการสร้างพลังต่อความสามารถในการดูแลผู้ป่วย ความเชื่อในความสามารถต้อนเอง และความรู้สึกมีคุณค่าในตนของญาติผู้ดูแลผู้ป่วยโครหลอดเลือดสมอง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชานสุขศาสตร์) สาขาวิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล; ๒๕๔๗.
๕. ศรีรัตน์ คุ้มสิน. ประสิทธิผลของโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ ต่อการรับรู้พัสดุ อำนาจ และระดับความเครียดของผู้สูงอายุโครหลอดเลือดสมอง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาวิชาการพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนรภพ; ๒๕๔๖.
๖. นิตยา เพ็ญศิรินภา. ผลของการศึกษาเพื่อการสร้างพลังในโปรแกรมป้องกันการสูบบุหรี่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชานสุขศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล; ๒๕๔๘.
๗. อภิวรรณ หวานทอง. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนของ ความกังวลห่วงใย และคุณภาพชีวิตของมารดาที่ติดเชื้อเอชไอวี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล; ๒๕๔๗.
๘. จรรักษ์ อุตราษัชติกิจ. กระบวนการสร้างพลังอำนาจในมารดาที่ห้องดูแลบุตรป่วยเรื้อรัง : กรณีศึกษา วารสารพยาบาลรามาธิบดี ๒๕๔๐; ๓: ๓๗๑-๗.

Abstract : Program Development for Empowering Family Care Givers of Chronically Ill Adults

Yuvadee Rodjarkpai[†], Rachanee Sunsern[‡], Wanarat Lawang[‡]

[†]Department of Hygiene, Faculty of Public Health, Burapha University, Chon Buri

[‡]Faculty of Nursing, Burapha University, Chon Buri

This study was carried out in order to develop a program for empowering family care givers of chronically ill adults based on Gibson's concept and program. The research involved 45 family care givers in Sri-Racha District, Chon Buri.

The Gibson program application was arranged through individual participation and group activities in learning about disease and in training to develop skills in caring for chronically ill adults.

Data analysis was performed by descriptive statistics and by paired t-test.

Results of the evaluation study show that after finishing the course of the empowerment program, the family care givers gained significantly with regard to the perception of empowerment, self-esteem, and caring behavior (p -value < 0.001).

The present researchers are satisfied with Gibson's empowerment program and advocate it for wider practice.

Key words : Gibson's Empowerment Program, family care giver, chronically ill adult